

תודה מיוחדת לשותפים בפרוייקט משפחת וסרשטיין, קוסטה ריקה

התערוכה בחסות:

קרן משפחת ארקין
קרן פאול ומאי אריאלי
קרן משפחת וייס, ארה"ב

SPECIAL THANKS

Waserstein Art Center Sponsors

Isaac and Jeanette Waserstein, Cost Rica

Art Exhibit Sponsors:

Arkin Family Foundation
Paul & May Arieli Foundation
Weiss Family Foundation, USA

אורנית מרכז תמיכה ובית הארחה
לחולי סרטן ובני משפחותיהם
רח' קפלן 40, פתח תקווה | טל: 03-927-7777

Ezer Mizion Oranit Cancer Services Support Center
and Cancer Patient Guest Home
40 Kaplan Street, Petach Tikvah 4921001
www.ami.org.il

המציגות

לוסיאנה מוריץ סומר
הילה בן שמחון
אורית מזרחי
אסנת כהן
שושי חרמץ
אורית סויד
אילה לויין
אמיר מצליח
בשמת אשל אקשטיין
גיא שחף
דקלה בוסקילה אלימן
אילה וייס
חגית אייכנבאום
טובי אלפי
יוליה ז'גלינה
יעל גראפי
יפעת בן שושן
לילך חרובי
רויטל אברהם
רינת ז'ולטי מרוז
רבקה פרז מיכאלי
שיר יוסף
נטלי פלד
מלי כהן
נופר איינבינדר רהב

תודות:

עורכת לשונית: דפנה לב
מדיה דיגיטלית: אלעד ינקוביץ

צילומים: אילן ספירא

"עזר מציון" ובית "אורנית"

עמותת "עזר מציון", זוכת פרס ישראל לשנת תשס"ח, מגישה סיוע ותמיכה רפואיים לחולים, לנכים ולקשישים בישראל.

שירותי העמותה ניתנים באמצעות כ-15 מחלקות ויותר מ-30 אלף מתנדבים בכ-57 מוקדי פעילות ב-31 ערים בכל רחבי המדינה. יותר מ-720,000 בני אדם מכל הרקעים, המגזרים והגילאים מסתייעים בשירותיה מדי שנה.

בית "אורנית" הוא מרכז התמיכה והסיוע של "עזר מציון" לחולי סרטן. הוא הוקם במטרה להקל על המשפחות במהלך תקופת הטיפול ולסייע להן ככל שניתן - מאירוח ברמה מלונאית דרך תמיכה מקצועית ומעטפת טיפולית, ועד מגוון עיסוקים להסחת הדעת מהמחלה ומשגרת הטיפולים. צוות הבית מעניק לכל משפחה חום, אהבה ותחושת בית אמיתית, ומתנהל ברגישות רבה.

לרשות באי הבית עומד צוות רחב של אנשי מקצוע מתחומים רבים – עו"סים, מטפלים במגוון שיטות, חונכים לילדים ועוד. לצד הצוות המקצועי פועלים בבית "אורנית" מאות מתנדבים מסורים המסייעים לכל השוהים בבית והמבקרים בו בכל דרך שניתן. המעטפת הטיפולית ושלל האפשרויות מקלים מאוד על המשפחות לעבור את התקופה הקשה בחייהן.

Ezer Mizion, winner of the distinguished "Israel Prize" in 2008, offers medical assistance and support to people facing health challenges. Services are provided through 15 divisions, with a network of more than 30,000 volunteers working out of 55 branches in 31 cities. More than 720,000 people of all backgrounds, sectors and ages benefit from Ezer Mizion services each year.

Oranit, Ezer Mizion's Cancer Patient Support Services Center, was established with the goal of easing the burden on families during the period of treatments and helping them in any way possible - including five-star guest home accommodations, professional support, comprehensive rehabilitative therapy, and a variety of recreational activities at its Donald Berman Rehabilitation Center geared for the patient and family members during the course of treatment and recovery. The on-site staff envelops each family in warmth, love, and a feeling of "home," all provided with the utmost sensitivity.

Guests at Oranit have access to a broad staff of professionals in many areas – social workers, therapists of various disciplines, mentors for children, and more. Hundreds of dedicated volunteers work along with the professional staff, assisting guests and visitors with whatever is needed. This environment cushions the challenging period of living with serious illness, making the journey more manageable for patients and their families.

Ezer Mizion and its Oranit Cancer Patient Support Center

ד"ר ברכה זיסר
מנהלת בית "אורנית"
והמאגר הלאומי
לתורמי מח עצם

בית אורנית הוא מרכז תמיכה וסיוע לחולי סרטן ובני משפחותיהם. המקום הוקם בשנת 1995 על ידי "קרן ברכה ומוטי זיסר" ועמותת עזר מציון.

מעת הקמתו התפתח המרכז מאוד, וכיום הוא כולל 28 חדרי אירוח, המשמשים ללינת משפחות חולי סרטן הגרים במרחק רב ומטופלים במרכז הארץ; פעילויות תמיכה וליווי לחולים ולבני משפחותיהם בבתי החולים ובקהילה; סדנאות תמיכה מגוונות; פינת חי הכוללת טיפול בעזרת בעלי חיים; חדר אומנות, חדר מוזיקה וחדר ג'ימבורי; פעילויות ספורטיביות בקבוצות לנשים ולגברים, כגון פילאטיס וניה, מדיטציה ושפע פעילויות חברתיות.

במרכז אורנית נמצא גם המאגר הלאומי לתורמי מח עצם של עזר מציון, הכולל 1,150,000 תורמים פוטנציאליים, ושבעזרתו ניצלו עד כה חייהם של 4,500 חולים. בסמוך למאגר הוקם מרכז איסוף לתאי אב, מרכז שהוא בין המתקדמים בעולם. אל מרכז זה מגיעים התורמים ועוברים את תהליך תרומת מח העצם.

לאחרונה נפתחה במקום מעבדת תאים, אשר אחראית על עיבוד התאים במנת מח העצם המתקבלת ועל שליחתה לבית החולים שבו מאושפז החולה הזקוק להשתלה.

בשנים אחרונות חלה עלייה משמעותית במספר חולי הסרטן (ילדים, מתבגרים ומבוגרים), הנעזרים ב"אורנית" והמקום שוקק אנשים ופעילות לאורך כל שעות היום.

פרויקט "בוקר טוב", הכולל את סדנת האמנות החזותית "נקודת מפגש", בהדרכתה של גב' לידיה רוזנסקי, הוא אחת מהפעילויות הרבות והחשובות המתקיימות במרכז. התהליך שאותו עוברים משתתפי הסדנה, לבד וביחד, הוא ייחודי ובעל השפעה משמעותית על המחלה ועל ההתמודדות איתה.

יצירות האמנות שיצרו משתתפי הסדנה ומוצגות פה לפניכם בתערוכה חושפות טכח מהתהליך ופותרות צוהר לעולמם של המתמודדים עם מחלת הסרטן.

אני רוצה להודות לכל מי שנטלו חלק בקיום התערוכה ובהבאתה לידי חשיפה לקהל הרחב, תבורכו!

Oranit, Ezer Mizion's service and support center for cancer patients and their families, was established in 1995 by the "Bracha and Moti Zisser Foundation" together with Ezer Mizion.

Today, Ezer Mizion's Cancer Support Services provide a broad scope of vital cancer support services. Our cancer patient guest home's Andrew & Margaret Rosinger Residential Wing, Leeora Tamar Graham Floor and Falk Family Guest Wing, features 28 comfortable guest suites to accommodate cancer patients and their nuclear families who live out of the local area and are being treated in central Israel.

In and out-house guests can enjoy free activities and therapy services that support and accompany patients and their families in hospitals and in the community, along with a range of support groups for different target populations. Oranit's Rinat Bakshi Wildlife Pavilion provides therapy with animals while the Wasserstein Art Center brings hours of relaxation with handcrafts and art therapy. The Harris Music Room and Yechida Gymboree offer hours of fun, therapy and enjoyment for children and adults. We also offer Pilates, Nia, sports and meditation group activities for women and men, and many social activities around the yearly calendar and birthdays, celebrating life at every opportunity.

Also housed at Oranit is Ezer Mizion's International Bone Marrow Donor Registry, which currently numbers 1,150,000 members. Our registry facilitates stem cell transplants around the world and has saved the lives of over 4,500 patients so far. Our registry has its own on-site Farajun Stem Cell Collection Center and Aizenman Stem Cell Processing Laboratory, which allow the on-site collection and processing of stem cell units on the highest international standards and their immediate shipping to transplant centers in Israel and around the world.

Our visual arts workshop under the guidance of Ms. Lidia Rozanski, is one of the many important activities going on at Ezer Mizion's Wasserstein Art Center. The process that the workshop participants undergo, each one alone and all of them together, is unique and has a significant influence on their struggle with life threatening illness, with the treatment process and with the outcomes.

The artwork that were created by workshop participants and that are presented to you here at the exhibit reveal a bit of this process and open a window to the world of those heroically fighting cancer.

I want to thank everyone who took part in creating the exhibit and contributed to its production. Thank you for enabling us to share this meaningful experience with the public. May you be blessed!

Dr. Bracha Zisser
Director, Cancer Support
Services and Bone Marrow
Donor Registry

"If my song tries to do something, it is to release people from the boundaries they are confined in and from the boundaries they feel" // James Morrison.

Poetry, is a form of art: Poetry is a creative literary work often written in rhyme, with rhythm and short lines. Song is poetry with a melody and tune.

Poetry and songs are part of our everyday life. They are readily accessible forms of art that enable connection, identification, and processing, rousing hope or empowering.

Poetry and song are the source of inspiration for the imagery and creative works in the current exhibit.

The function of these artworks is to express an idea, feelings, and sensations. In this exhibit, we combined various types of art. The participants selected a poem or song that depicts the message or emotion that they want to express. One of the focuses of the work was to convert the message that each one experiences from the poem or song that was selected into artistic imagery. You can see the works as parallel to the conversion from thoughts to emotions, from feelings to dialogue and sharing.

The purpose of the "Good Morning" project in this exhibit was to connect the creation of visual imagery to the poem and song that reflects it. Most of the patients chose folk songs, everyday songs, for their project.

When a person has cancer, he may suffer from depression and anxiety, and may experience feelings of disappointment, frustration, and fear. He loses his life routine and also the power and the ability to do and to create. The workshop enables him to find a place of belonging and identification, a place in which he can create change, through which he can regain his respect — both for himself and for

*"אם השיר שלי מנסה לעשות משהו, זה לשחרר אנשים מהגבולות שלהם
כך /מצאק /מחיי הגבולות שלהם/שם" // ג'ים מוריסון*

שירה, או כואמה, היא צורה של אמנות: כתיבה של יצירה ספרותית בחריזה ובקצב ובשורות קצרות. שיר הוא שירה עם לחן ומנגינה.

שירים הם חלק מחיי היום-יום שלנו. הם צורה של אמנות נגישה וזמינה, המאפשרת חיבור, הזדהות ועיבוד, מעוררת תקווה או נותנת כוח.

שירה או שיר הם מקור ההשראה לדימויים וליצירות בתערוכה הנוכחית.

תפקידה של האמנות הוא להביע רעיון, רגשות ותחושות. בתערוכה זו שילבנו סוגים שונים של אמנות. המשתתפים בחרו שירה או שיר המסבירים את המסר או את הרגש שהם רוצים להביע. אחד ממוקדי העבודה היה להתמיר את המסר שכל אחד חווה בשיר או בשירה שבחר לדימוי אמנותי. אפשר לראות את העבודות כמקבילות להתמרה בין מחשבות לרגשות, בין רגשות לשיח ולשיתוף.

המטרה בפרויקט "בוקר טוב" בתערוכה זאת, הייתה לחבר בין יצירת דימוי חזותי ובין השיר והצליל המשקף אותו. רוב המטופלים בחרו לפרויקט שירים עממיים, שירים של יום-יום.

כאשר אדם חולה בסרטן הוא סובל מדיכאון ומחרדה וחש תחושות של אכזבה, תסכול וכחד. הוא מאבד את שגרת חייו, וגם את הכוח והיכולת לעשות וליצור. הסדנה מאפשרת לו למצוא מקום של שייכות והזדהות,

מקום שבו הוא יכול ליצור שינוי, שדרכו הוא משחרר את כבודו – הן עבור עצמו והן עבור הסובבים אותו. דרך תהליך היצירה אנחנו מנסים להחזיר לכל אחד מהמשתתפים את הכוח והיכולת לעשות, ליצור ולבצע בהווה, וכן לתכנן לעתיד.

לרוב היוצרים זו הפעם הראשונה שבה הם משתתפים בעשיית אמנות. תערוכה זו היא עדות לחוויה החדשה, המרגשת והמתקנת שעברו ולהצלחתם לבטא את עצמם. הם עברו תהליך ארוך, עמוק ואישי של התבוננות פנימי וחיביבה, למידה ורכישת מיומנויות טכניות ורגשיות, שאפשרו להם לבצע את ההתמרה: שירה – לדימוי, ודימוי – לצליל.

חשיפת בחירתם ויצירתם של המשתתפים היא מעשה אמיץ.

כיוזמת וכמנחה של הפרויקט וכאוצרת התערוכה אני מזמינה אתכם להתבונן ביצירות המוצגות בתערוכה בעיניים פקוחות ובאוזניים כרויות; להיות שותפים למנגינת התהליך של המשתתפים המציגים באומץ בפניהם.

אני מודה מאוד לבית אורנית של עזר מציון על האפשרות לממש את הפרויקט. אני מודה למיכאל קלמנוביץ, על הליווי המוזיקלי הייחודי בתהליך, לאנשי הצוות באורנית, שתמיד מוכנים לעזור, ומודה באופן מיוחד לכל האמנים המשתתפים בתערוכה על שנתנו לי את הזכות ללוות אותם בתהליך ייחודי זה.

לידיה רוזנסקי יוזמת, מנחה ואוצרת הפרוייקט

Lidia Rozanski Project Initiator consultant and curator

אורית לוטרינגר, אוצרת התערוכה

התערוכה מתאפיינת בסוג של אמת צרופה, הבעת רגשות, ויותר מכל – חשיפה והורדת המסכות בפני הקהל הרחב, מה שמצריך אומץ לב ותעוזה.

בין היצירות המוצגות בתערוכה נכללים ציורים ועבודות תלת-ממד שנעשות במגוון חומרים ובמגוון טכניקות, מה שמעיד על סדנת אמנות דינאמית, שמאפשרת לכל משתתף למצוא את אופן העשייה המתאים לו: פיסול קרמי, תפירה, עיסת ניר, פיסול ברשתות, גזרי נייר, גבס, נצרים, קנבסים לציור באקריליק או באקוורל ועוד. חלק מהמציגים בתערוכה מיומנים במלאכת היצירה הפלסטית, אך חלק מהיוצרים נחשפו לה לראשונה, והתמודדו עם האתגר, על כל המורכבויות שלו, באופן מעורר השתאות.

על אף המצב הקיומי של סערות וטלטלות הגוף והנפש שבו נמצאים יוצרי העבודות, מעצם פעולת היצירה והצגת התוצרים בתערוכה צומח סוג של התחזקות ותקווה לעתיד.

תערוכה ייחודית ומרגשת זו מציגה את יצירותיהם של משתתפי הסדנה לאמנות חזותית לחולי סרטן, המופעלת על ידי עמותת "עזר מציון", בהדרכתה מקצועית והאיכותית של האמנית לידיה רוזנסקי.

כל אחד מהמשתתפים התבקש למצוא שיר שילווה את היצירה הפלסטית שלו, ויהווה סוג של מסד לרעיון התוכני שלה.

הופתעתי לגלות את עושר הרעיונות והרגשות שבאו ליד ביטוי בתערוכה זו. העבודות המוצגות בה מהוות מעין זרקור השופך אור על תהליכים פנימיים של כאב, חרדה, סערות, זיכרונות טראומתיים, הסתעפויות של מחשבות על מציאות טעונה ומורכבת ומשמעות חדשה לשגרת חיים שמפרקת את מציאות העבר, זו שהתקיימה לפני המחלה.

העבודות נכנסות ללב ופוגעות בכל אחד מנימי הרגש. הטקסטים והסאונד שמלווים אותן מגבירים את יכולתם של הצופים לצלול עמוק לכשר הסיפורים שהן מייצגות.

This thrilling and unique exhibit presents the works of participants in the visual arts workshop for cancer patients, run by Ezer Mizion, under the professional and high-quality guidance of the artist Lidia Rozanski.

Each of the participants was asked to find a song/poem that would accompany her visual arts creation and serve as a type of base for her theme.

I was astonished to see the wealth of ideas and emotions that came into expression in this exhibit. The works presented in it serve as a kind of spotlight, shedding light on internal processes of pain, anxiety, emotional turmoil, and traumatic memories; on offshoots of thoughts about a loaded and complex reality; and on new meaning for a life routine that dismantles the reality of the past, that which existed before the illness.

The works penetrate the heart and touch each thread of the emotions. The texts and sound that accompany them amplify the observers' ability to deeply probe the meaning of the stories they represent.

The exhibit is characterized by a kind of unadulterated

truth, expression of feelings, and, above all — exposure and removal of masks before the general public, something that demands courage and daring.

Among the creations presented at the exhibit are drawings and three-dimensional works created from a variety of media and a range of artistic techniques, attesting to a dynamic art workshop that enables each participant to find the creative medium that suits them: ceramic sculpture, sewing, papier mâché, sculpture with nets, paper cuttings, plasterwork, reeds, canvases for painting with acrylic or watercolors, and more. Some of the presenters in the exhibit had previous experience in the area of plastic creation, but other artists were exposed to these techniques for the first time and handled the challenge, with all its complexities, in an awe-inspiring manner.

Despite the existential state of physical and emotional upheaval and turmoil in which the creators of this work find themselves, the very act of creation and of presenting the finished products at the exhibit sprouts within them an inner strengthening and hope for the future.

Orit
Lotringer,
Exhibit Curator

מיכאל קלמנוביץ, מטפל במוזיקה

תו, מקצב, צליל, הרמוניה

כיצד ניתן לקחת חומרי גלם ראשוניים מעולם המוזיקה ולהופכם ליצירה שלמה, בעלת התחלה וסוף, רצף ומשמעות?

בשאלה זו פתחתי את המסע שלי עם יוצרות התערוכה.

אחת-אחת הן באו לאולפן הקטן בחדר המוזיקה של בית אורנית.

הן הראו לי תמונות של העבודות וסיפרו לי סיפור. לאחר שצפיתי והקשבתי שאלתי את כולן שאלה זהה: "מה תרצו שהצופה ישמע באוזנו כשהוא מתבונן ביצירתכן?".

חלקן ידעו מיד. חלקן התלבטו והתחבטו.

בכוחות משותפים ניסינו להעניק ליצירה אלמנט נוסף, רובד שיהפוך אותה לעמוקה יותר, לשלמה יותר.

כולי תקווה שהצלחנו.

Character, rhythm, sound, harmony.

How can primary raw materials be taken from the world of music and turned into a complete work, with a beginning and an end, with sequence and meaning?

With this question, I began my journey with the creators of this exhibition.

One by one they came to the small music studio at Ezer Mizion's Oranit cancer support center. They showed me pictures of their visual arts work and told me a story. After I watched and listened, I asked them all the same question: "What do you want the viewer to hear with his ears when he looks at your work?"

Some of them knew right away. Some of them debated and struggled.

Working together, we tried to give the creation an additional element, a layer that would make it deeper, more complete.

I hope that we succeeded.

**Michael
Kalmanovich,**
Music Consultant

לוסיאנה מוריץ סומר

לנצח

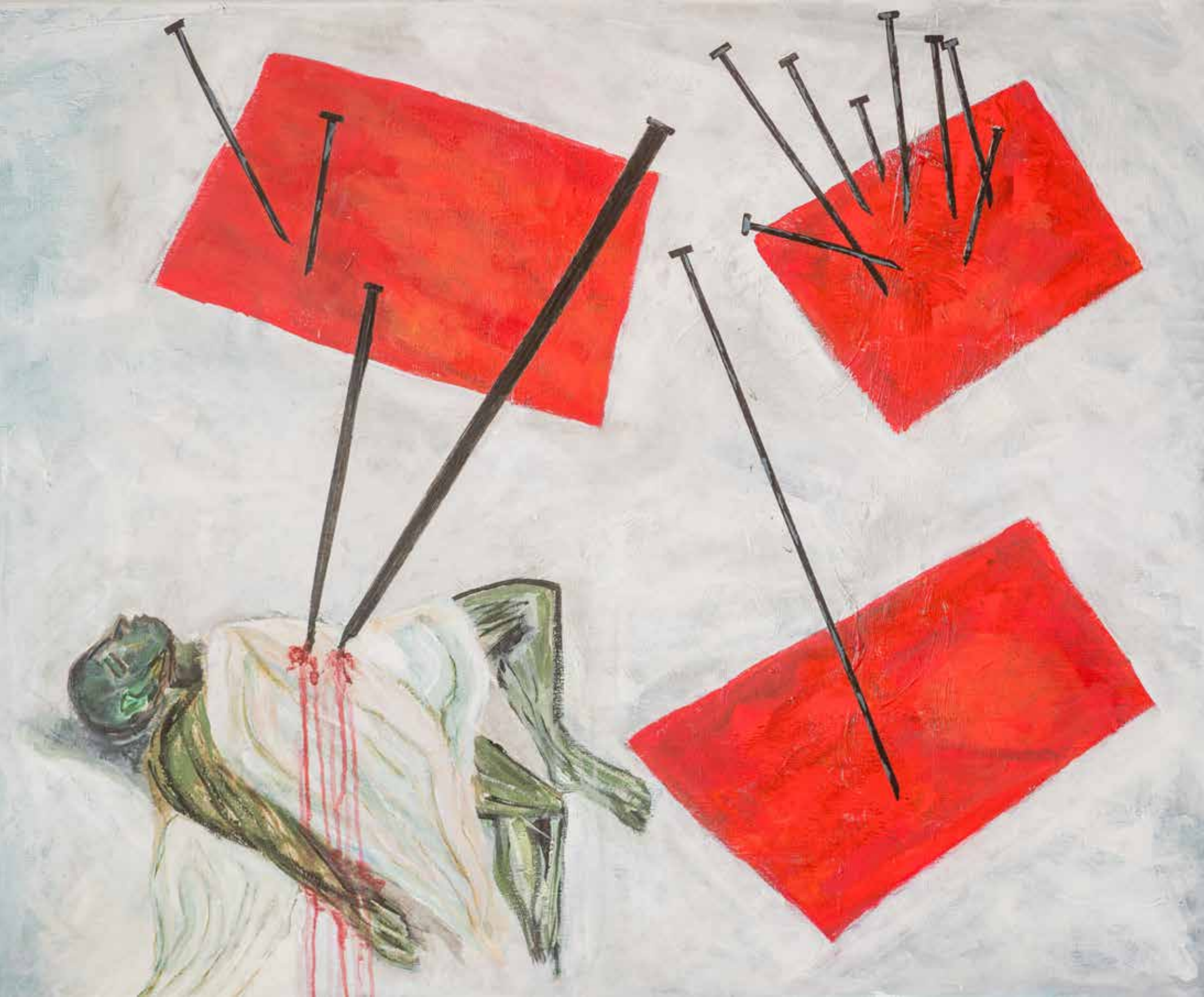
לנצח // אלן סומר

השיר שבחרתי לפרויקט שלי נקרא "לנצח", והוא נכתב ובוצע על ידי אחי, אלן סומר. בחרתי בשיר זה מכיוון שכאשר החלמתי בשנת 2020 מניתוח כריתת עצבים בהולנד, אחי הוא שטיפל בי בזמן שהקליט את השיר הזה בחדר הסמוך. היה זה מאוד משמעותי עבורי, מכיוון שהשיר שאל "מהו נצח?", בעת שהייתי מרותקת למיטה ושואלת את עצמי אם גם הכאב הנורא הזה יישאר לנצח.

חייתי בכאבים במשך ארבע שנים כמעט, סגורה בחדרי, כמו בכלא אדום מרובע, כמו המרובעים שבציור. הרגשתי ש"סיכות ומחטים" מנקבות את גופי, וחשבתי שהכאב לא ייפסק לעולם.

הציור שלי הוא ניסיון להציג את הכאב האינסופי של סיכות ומחטים שחשתי, את הייאוש מהמחלה. את הטראומה הבלתי נגמרת, הזיכרון והפחד. את הקשר שהרגשתי לשיר של אחי בעודי חוששת מכאב אינסופי.

בתהליך יצירת הפרויקט בבית אורנית עברתי מכיסא גלגלים להליכון, ובסופו של דבר הצלחתי ללכת עצמאית. הבנתי שדברים רעים יכולים להשתנות, אולם, כמו בשיר, הזיכרון שלהם נשאר לנצח.

Luciane Moritz Sommer

FOREVER

Forever // Alan Sommer

The song I chose for my project is called "Forever", and it was written and performed by my brother, Alan Sommer. I chose this song because in 2020, while I was recovering from a neurectomy in the Netherlands, my brother was the one taking care of me, while recording this song in the room next to mine. It was very meaningful to me because the song asked, "What is 'forever'?" at the very time that I was bedridden, asking myself if this terrible pain would also go on forever.

I lived in pain for almost four years, enclosed in my room, as in a red square prison, like the squares in the painting. I felt that "pins and needles" were puncturing my body, and I thought that pain would never end.

My painting is an attempt to portray the endless pain of pins and needles that I felt, the despair from the sickness, the endless trauma, the memory and the fear. The connection I felt to my brother's song while fearing endless pain.

During the process of creating this project at Beit Oranit - Ezer Mizion, I went from wheelchair to walker to finally walking alone. I realized that bad things may change, but, like in the song, their memory remains forever.

בשמת אשל אקשטיין

רבדים

אישה לווייתן

חולמת להיות חופשייה, לשחות בעומקים המתאימים, הטבעיים לה.

והעור.

מסנן וממסך בין פנים לחוץ, בין נבכי הנפש שהיא עצמה עוד מגלה,

ובין העולם – זרם מהיר של ציפיות, תקוות ואכזבות.

כמה לחשוף ואיך להסתיר?

איך תספר ומתי כבר תבריא?

רגע, את כבר בריאה? זהו? את כבר כמו כולם?

והצלקות.

הן בכנים? הן בחוץ?

רואים אותן? יודעים בכלל?

הן סדקו אותן, את העור.

הגבול נפרם.

והנפש, היא מחלימה עכשיו.

הגבול מתרכך, משתחרר, נמס...

אולי הצורך במיסוך כבר נגמר?

Bosmat Eshel Ekstein

LAYERS

A whale woman

Dreaming to be free, to swim in the right depths, the ones natural to her.

And the skin.

Filtering and screening between inside and outside, between the depths of the soul – which she herself is still discovering – and the world. A quick stream of expectations, hopes, and disappointments.

How much to expose and what to conceal?

What to tell and when will she be healthy already?

Wait, you're already healthy? That's it? You're already like everyone else?

And the scars.

Are they internal? Are they external?

Do people see them? Do they even know?

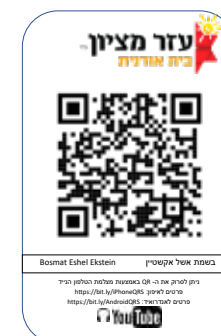
They cracked the skin.

The border unraveled.

And the soul – it's recovering now.

The border softens, releases, melts away...

Maybe there's no longer a need for masking?

לינך חרובי

השקט שעבר

געגוע // עידן רייכל

געגוע

השכונה הישנה

געגוע

לחזור בריצה

ריח ערב שבת

הכול חוזר אליו לאט

ושוב הכול סוער"

בד בבד עם ההתקדמות במסע החיים וההתמודדות עם האתגרים, המכשולים והסערות שבדרך, אני מאבדת את התמימות והרוגע וחושה נוסטלגיה וגעגוע לפשטות שהייתה בעבר. מתגעגעת לטעמים, לריחות, למקומות, לאנשים אהובים שכבר לא איתנו, לתמימות, אך יותר מכל לתחושות שנעלמו עם השנים – לרוגע, לשקט הנפשי, לביטחון ולאמונה הילדותית הנאיבית נטולת הפחד, שתמיד אהיה מוגנת ושלא יאונה לי כל רע.

Lilach Haruvey

THE QUIET THAT PASSED

Ga'agua (Longing) // Idan Raichel

"Yearning

The old neighborhood

Yearning

To come running back

The aroma of Erev Shabbat

Everything slowly comes back to me

And again, everything storms"

Along with the progress in the journey of life and coping with the challenges, obstacles, and flare-ups along the way, I lose the innocence and serenity and feel nostalgia and a yearning for the simplicity that once was. I miss the tastes, the fragrances, the places, the beloved people who are no longer with us, the innocence, but - more than - all the sensations that disappeared with the years. I miss the serenity, the emotional calm, the childish naïve security and faith, devoid of fear, that I will always be protected and that nothing bad will happen to me.

לינך חרובי
Lilach Haruvey
רוח לירוק שח-08 באמצעות שירותי תשלום וידי
פרטים לרכישת: 08-55555555 (ללא תשלום) / 08-55555555
פרטים לרכישת: 08-55555555 (ללא תשלום) / 08-55555555

יוליה ז'גלינה

זְבִיחַרְנוֹסֵט

שירה ללא שם // רפי עגנון

מלכתחילה ידעתי שאבחר בשיר שנכתב על ידי המחנך שלי, האדם שקיבל את פניי כשעליתי לארץ לבדי בגיל 15 והפך לדמות אב.

בעודי קוראת השיר – "העברתי יד על שולחן העץ המחוספס..." – הרגשתי שאני צוללת למעמקי הזיכרונות.

במהלך החיים אנו מחפשים לעיתים חופי מבטחים ונקודות תמיכה, מבלי להבין שהמקום האמין ביותר נמצא בתוך-תוכנו. המעשים והאירועים השונים, האנשים שפגשנו בדרך והרגעים הקסומים – הם שיוצרים את העוגן הכנימי שלנו.

ברוסית, למילה זְבִיחַרְנוֹסֵט יש כמה משמעויות: עירבוליות, שיגעונות וטלטלות.

בעבודה שלי אני רוצה להמחיש את ערכול הזיכרונות במהלך החיים, ואת החוסן, היוכי והגמישות של התודעה והנשמה.

Julia Zhaglina

ZAVICHRENNOST

Poetry without a name // Rafi Agnon

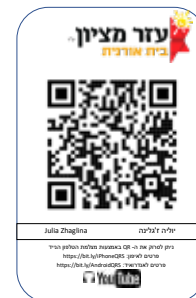
I knew right away that I would choose a poem written by my teacher, a man, who become a father to me, when I made aliyah, all by myself, at the age of 15.

When I read the poem, I physically felt myself immersed in the memories of my life.

Throughout lifetime, we often look for points of support and a stronghold of reliability, not realizing that the most reliable thing we have is ourselves. Moments of the life, people, actions and events- this is what forms the inner core and character.

'Zavichrennost' in Russian has several meanings- vorticity, twists and swirls.

My artwork calls to visualize the tide of life, the inaccuracy of our memories, but the flexibility, beauty, and the resilience of the mind and the soul.

מלי כהן

הקדש בגדר

אני רוצה תמיד עיניים | יופיה אינו ידוע // נתן זך

וכך כותב המשורר:
"אני רוצה תמיד עינים כדי לראות
את יפי העולם ולהלל את היפי
המפלא הזה שאין בו דפי ולהלל
את מי שעשה אותו יפה להלל
ומלא, כל כך מלא, יפי."

השיר מרגש אותי ומצטייר בעיני כמעין קדיש אישי פרטי.
השאלה היא: איך מציגים יופי? איך מציגים שלמות?
התשובה שחיפשתי נמצאה לי בשיר אחר של זך –
"יופייה אינו ידוע".

השיר עוסק בתיאור "יופי" על דרך השלילה.
במהלכו מופיעה המילה "לא" 11 פעמים, והמילה "אינו" 7 פעמים.
למעשה, "לא יאומן כי יסופר"...
וזאת, בפסיקתו המוסמכת של "הקדש שעשו אותו מעץ להיות גדר".
הקדש קובע:
"..יופייה, אני אומר, אינו ידוע. כך אומר הקדש שעשו אותו מעץ
להיות גדר"

עבודתי מנסה להראות, מתוך עליבותו של הקדש שבגדר, את
הפרטים הכשוטים הקטנים, היפים בחיינו, בדגש על יסודות
חיינו המתוארים בשיר: הרוח, העץ, המים (מעין שחור), השיר
(ששר בהר רוח סתיו) ואש האהבה.

Mali Cohen

THE BOARD IN THE FENCE

I Always Want Eyes | Her Beauty is Not Known // Nathan Zach

And so wrote the poet:
"I always want eyes to see
The beauty of the world and to praise
This wondrous, unblemished beauty and to praise
The One who made it so beautiful to praise,
And full, so very full of beauty."
The poem moves me and is portrayed in my eyes like a kind of personal, private "Kaddish".
The question is: How do you present beauty? How do you present perfection?
I found the answer I was searching for in another one of Zach's poems – "Its Beauty Is Not Known."

This poem deals with the description of beauty using the negative.

In the course of the poem, the word "no" appears 11 times, and the words "are not" 7 times.

Actually, it is "not to be believed."

And this, upon the authorized statement of "the board that was made from a tree to be a fence".

The board states:

"...Its beauty, I say, is unknown. So says the board that was made from a tree to be a fence."

My work attempts to show, from the wretchedness of the board in the fence, the simple, small
beautiful details in our lives, with an emphasis on the foundations of our lives, as described in
the poem: the wind, the tree, the water (a black fountain), the song (that the autumn wind sang
on the mountain) and the fire of love.

הפכים

באת אלי פתאום // קרן פלס ורוני אלטר

"הצד האפל והצד המואר של ההר": יין ויאנג מתארים את שני הכוחות המנוגדים ביקום".

פתאום, באמצע החיים, החלטתי שהגיע העת לחוות אימהות, ובהתרגשות ובאמונה גדולה יצאתי למסע.

תשעה חודשים נשאתי אותך ברחמי, הרגשתי איך אתה גדל ומציף אותי באושר ובציפייה.

"באת אלי פתאום ואמרת לי בואי..." פתאום הפכתי לאמא, הפכנו למשפחה, הבנתי מהי אהבת אמת. נשאתי אותך בחיקי ומילאת את נשמתי. חודשיים של התרגשות ושמחה. ואז הגיעה הבשורה המרה – חליתי בסרטן השד! הרגשתי כי עולמי חרב עלי. נדמה היה כי הכל פועל נגדי, הפכתי מוטרדת. אומרים שאמא היא האדם שאליו תמהר לרוץ כשמשוהו רע קורה, ואני בעקבות המחלה רצתי אליך כדי לקבל מגופך הקטן כוחות להילחם.

אתה בית עבורי ולבית תמיד חזרתי – אליך. החיוך שלך והעיניים הבוהקות הזכירו לי שאתה תמיד נמצא בצד השני של הפחד, ואיתך אני לומדת לגדול מחדש... לימדת אותי להסתכל על מה שיש לי בחיים ולראות את השלם. איתך מצאתי את השלווה ואזרתי אומץ להמשיך להילחם.

זה המסע שהייתי צריכה לעבור, ללדת אותך ומייד לחלות במחלה. אך המסע הזה רק העצים את החיבור בינינו. אני הענקתי לך חיים ואתה החזקת אותי בחיים.

פתאום הפכנו לשלם, אמא ובן – משפחה.

OPPOSITES

You Came to Me Suddenly // Keren Peles and Roni Alter

"The dark side and the illuminated side of the mountain": Yin and Yang describe the two conflicting powers in the universe".

Suddenly, in the middle of life, I decided that the time had come to experience motherhood. With excitement and great faith, I set off on my journey. For nine months, I carried you in my womb. I felt you growing and flooding me with happiness and anticipation.

"You came to me suddenly and said to me, 'Come...' Suddenly I became a mother. We turned into a family. I understood the meaning of true love.

I carried you in my arms and filled my soul. Two months of excitement and joy. And then came the bitter news: I had breast cancer! I felt as if my world had fallen in ruins. It seemed that everything was working against me. I became troubled. They say that a mother is the one you run to when something bad is happening. In the wake of the illness, I ran to you to draw from your little body the strength to fight.

You are home for me, and I always returned home – to you. Your smile and gleaming eyes reminded me that you are always there, on the other side of the fear, and with you, I learn to grow anew... You taught me to look at what I have in life and to see the whole. With you I found tranquility and gathered the courage to keep fighting.

This is the journey I needed to go through – to give birth to you and then immediately to be stricken with the illness. But this journey only empowered our bond. I gave you life and you kept me alive.

Suddenly we turned into a whole, mother and son –a family.

שושי חרמץ

החיבוק שלכם הוא הנחת שלי

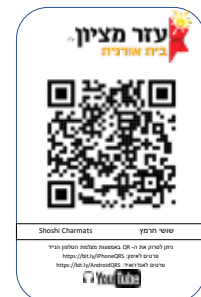
אמן על הילדים // חנן בן ארי

"שיחבקו אחד את השני...
אמן שתהיו בריאים תמיד!"

החיבוק הוא מקור לכוח ולעוצמה. יש חיבוק פיזי ויש חיבוק רגשי, ושניהם עוטפים את השני ומקרבים את הלבבות. טכנית, כשאדם מחבק, באותו זמן הוא גם מחובק.

כשאני מתבוננת על הילדים והנכדים שלי, צופה בהם מהצד ולפעמים גם מרחוק, אני מאושרת ממש לראות רגעים שבהם הם מחבקים אחד את השני מכל הלב. אלו הם רגעים שבהם אני יודעת בתוכי, ומאמינה ביכולת שלהם בעתיד לתמוך, להכיל ולחבק אחד את השני בכל מצב ובכל תרחיש שיבוא. אני מתפללת שהילדים שלי תמיד ישתמשו ביכולת ההכלה והקבלה שאני משתדלת להנחיל להם.

בעבודה שלי אפשר למצוא עשרות תמונות של חיבוקים וחיבורים מתוקים ונותני כוח.

Shoshi Charmats

YOUR HUG IS MY JOY

Amen on the Children // Chanan Ben Ari

"That they should hug each other...
Amen, they should always be healthy!"

A hug is a source of strength and power. There is a physical hug and an emotional hug, and both of them embrace the next person and bring their hearts together. Technically, when a person gives a hug, at the same time, he also is hugged.

When I observe my children and grandchildren, I look at them from the side, and sometimes even from afar. I am truly happy to see moments when they hug each other with all their hearts. These are the moments when I know inside of me that everything will be all right! I believe in their ability to support, accept, and embrace one another in the future, in every situation and in every scenario that may come.

There is something very comforting and healing in a physical and emotional hug.

I pray that my children will continue to use this ability to accept and love that I try to impart to them.

In my work, you can see dozens of pictures of sweet, empowering hugs and connections. A family collage.

Over the pictures of hugs, there is a transparent glass and, on it, a drawing of hands clutching a sefer Tehillim. The choice to use glass over the collage represents to me my contemplation of reality from my perspective, from a bit of a distance, and with many insights on life! The feeling that what I can do in every situation is simply to pray for my children and for myself...

Amen, that we should always be healthy and should succeed in hugging with all our hearts!"

שיר יוסף

שכבות של חתכים

אף פעם לא ברורה כי יש בך פיסה עמומה,
אף פעם לא מלאה כי יש בך פיסה דלה,
אף פעם לא נקייה כי יש בך פיסה עכורה,

אף פעם לא שקטה כי יש בך פיסה דרוכה,
אף פעם לא יפה כי יש בך פיסה קרועה,
אף פעם לא שווה כי יש בך פיסה פגומה,

אף פעם לא טהורה כי יש בך פיסה שחורה,
אף פעם לא גלויה כי יש בך פיסה חנוקה,
אף פעם לא שבעה כי יש בך פיסה חסרה,

אף פעם לא חומלת כי יש בך פיסה כעוסה,
אף פעם לא חסינה כי יש בך פיסה שבורה,
אף פעם לא חופשייה כי יש בך פיסה חתומה,

אף פעם לא מושלמת,
אבל תמיד, תמיד יש בך
משכבות של חתכים – פיסת יצירה שלמה.

Shir Yosef

LAYERS OF CUTS

Never clear because there's a piece in you that's dim,
Never full because there's a piece in you that's needy
Never clean because there's a piece in you that's muddy,
Never calm because there's a piece in you that's tense,
Never beautiful because there's a piece in you that's torn
Never valuable because there's a piece in you that's defective
Never pure because there's a piece in you that's black
Never open because there's a piece in you that's stifled
Never sated because there's a piece in you that's lacking
Never compassionate because there's a piece in you that's angry
Never strong because there's a piece in you that's broken
Never free because there's a piece in you that's sealed shut
Never perfect,
But you always, always have within you
From the layers of cuts a complete piece of creation.

עזר מציון
בית אהוד ברג

שיר יוסף
שיר יוסף (Shir Yosef) היא אומנית ישראלית, חברה באגודת האמנים הישראלים. היא מוכרת יצירותיה באמצעות אתר האינטרנט שלה: <http://www.shiryosef.com>

חגית אייכנבאום

אי שקט בראש

לבחור נכון // אמיר דדון

"מתי אלמד לבחור נכון?
להאמין, לראות שטוב
בלי להביט שוב לאחור
לבחור נכון"

החיים הם מלאי של בחירות! בחירת מקצוע, בחירת בן זוג, בחירות עבור הילדים שלי.

החיים מביאים אותנו להיות במצב של בחירות אינסופיות.
וכמו בשיר של אמיר דדון:

"בסוף הכל מתנקז אליי, עניין של זוויות,

אני לא מבין רמזים אולי צבעים ואותיות"

כעמוד התווך של המשפחה שלי, הראש שלי כל הזמן במחשבות: האם בחרתי נכון – עבורי, עבור הבן זוג שלי ועבור הילדים. לעיתים הבחירות הן לא קלות: מה אם הייתי בוחרת אחרת? האם היה טוב יותר? הרמזים מהצד מאותתים שאולי הבחירה שלי לא הייתה נכונה לאותה סיטואציה. והשיר ממשיך:

"מבט חטוף אל עצמי, ודי רק לא להסתכל,

מה שבפנים כבר בפנים מדי, קוראים לזה הרגל..."

וכשהראש מלא בשאלות, אני מתכנסת בעצמי, מרימה ידיים והולכת לאזור הנוחות, להרגל המוכר והידוע.

בפרוייקט שאני מציגה בחרתי בדימוי של עצמי כעמוד תווך, כאשר הפנים נמצאים במצב של 360 מעלות: פרצוף מכל כיוון שמראה את המחשבות באמצעות סימני שאלה וסימני קריאה שתלויים על המחשבות – הענפים שיוצאים מהראש. ואני שואלת את עצמי שוב ושוב: "מתי אלמד לבחור נכון? להאמין, לראות שטוב, בלי להביט שוב לאחור, לבחור נכון."

Hagit Aichenbaum

UNREST IN THE HEAD

To Choose Correctly // Amir Dadon

"When will I learn to choose right?
To believe, to see that it's good
Without second guessing
To choose right
When will I learn to choose right?
To believe, to see that it's good"

Life is full of choices! Choosing a career, choosing a spouse, making choices for my children.

Life leads us to a situation of endless choices, and, as in Amir Dadon's song:

"At the end, everything flows down to me, a matter of angles

I don't understand cues maybe, colors and letters."

As the mainstay of my family, my head is always thinking: Did I choose correctly – for me, for my spouse, and for my children. At times, the choices are not simple. What if I had chosen otherwise? Would it have been better? Hints from the side signal that perhaps my choice was not correct for that situation. And the song continues:

"A fleeting look at myself, and that's enough, better not to look,

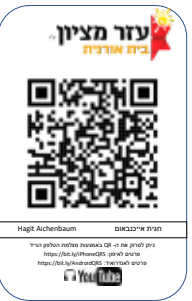
What's inside is already too far inside. It's called 'habit'..."

And when the mind is full of questions, I withdraw into myself, give up, and go to my comfort zone, to the known and familiar habit.

In the project that I am presenting, I chose an image of myself as the mainstay, with my face in a state of 360 degrees: A face from every side, showing the thoughts in the form of question marks and arrows that hang on the thoughts – those branches emerging from the head. And I ask myself again and again:

"When will I learn to choose right?

To believe, to see that it's good, without second guessing. To choose right."

רויטל אברהם

מה שלא הורג מחשל

לב שלם // ברי סחרוף

הקליפות השבורות והסדוקות המסמלות את הדרך, את המסע הארוך.

לכל פיסה יש משמעות, כמו גל ועוד גל שמגיעים אל החוף; כך פיסה ועוד פיסה ממני התפרקה בכאב ובדמעות.

ומתוך המקום הזה רציתי לצמוח, לפרוח מחדש.

כעת אני אוספת את השברים, הסדקים. פיסה ועוד פיסה אני מנסה לחבר, לשקם, מתוך אהבה וחמלה עצמית. להיות במקום שלם. לא מושלם, שלם, כמו הביצה השלמה, שכמו נבנתה מחדש מהפיסות השבורות שעוטפות אותה.

Revital Avraham

IF IT DOESN'T KILL YOU, IT WILL STRENGTHEN YOU

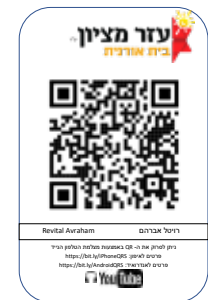
Whole Heart // Berry Sajarof

The broken and cracked shells symbolize the long journey.

Every piece has meaning, like a wave and another wave coming to the shore, so, one piece and another piece of me came apart, with pain and tears.

And from this place, I want to grow, to blossom anew.

Now I am picking up the pieces, the cracks. One piece and another I try to join together, to rehabilitate, with self-love and compassion. To be in a whole place. Not perfect, but whole, like the whole egg, which seems to have been built anew from the broken pieces that enveloped it.

רויטל אברהם Revital Avraham

עזר מציון
בית הורדוס
רויטל אברהם היא חברה ב-2018 במסגרת תוכנית "עזר מציון" של משרד התרבות והעניינים. תוכנית זו מיועדת לנשים חסרות מקור פרנסה, ומאפשרת להן להשתלב בשוק העבודה ולקבל הכשרה מקצועית. ראו עוד: <https://www.mivrot.gov.il/ruvital>

אורית סויד

לב וראש

"זהו שיר על אישה,

אישה מהשורה,

שהסרטן אצלה התיישב ממש קרוב ללב"

ליצירה שלי החלטתי לבחור שיר שכתבתי.

השיר נכתב מתוך הלב המדמם, כמו הלב ביצירה. הלב שומר על עצמו ועל הגוף מהסרטן המאיים להרוס.

ביצירה, וגם בחיים, הלב מחזיק את הראש מעל המים, ובראש משתוללות המחשבות – הפחדים והחלומות שלנו. כמו במובייל הם מתערבבים אלו באלו.

הראש שקוף, ועם זאת מטושטש, כחיים המתעתעים בנו.

וכמו בשיר, התקווה היא להגשמת משאלות הלב ולעתיד ורוד.

"צאי, הגשימי חלומותיך, עופי אישה על חיך"

Orit Swid

HEART AND MIND

"This is a poem about a woman,

An ordinary woman

Whose cancer settled itself very close to the heart"

For my work, I decided to choose a poem that I wrote.

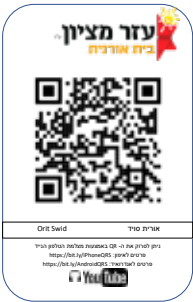
The poem was written from a bleeding heart, like the heart in the exhibit. The heart stands guard over itself and the body from the cancer that threatens to destroy.

In the work, and also in life, the heart keeps its head above water, and the thoughts run wild in the mind –our fears and dreams. As in the mobile, they mix with each other.

The head is transparent, yet fuzzy, like life that deceives us.

And, as in the poem, the hope is to fulfill the heart's desires and to reach a pink future.

"Go, make your dreams a reality; go, woman, fly for your life."

אמיר מצליח

העץ הנדיב

עלה קטן // ישי לפידות

"תחזיק חזק עלה קטן שלי,
כי לא תמיד הכל בחוץ בהיר"

בעבודה שלי אני מנסה להעביר את האכפתיות והדאגה האינסופית של האם לבנה במשך כל החיים, ואת ההתמודדות עם מצבים קשים שפוקדים אותנו לאורך כל החיים.

העבודה בנויה מעץ גדול – גזע יציב ושורשים – ומסביב לגזע יש מדרגות שעולות מעלה בצורה מפותלת סביב הגזע. בבסיס הגזע יש דמות אדם, העשויה מחוטי ברזל.

העץ הגדול מדמה את האמא החזקה והדומיננטית, שעוזרת לבנה לצלוח משברים ותומכת בו במשך כל החיים, בעיקר ברגעים הקשים. דמות האדם מדמה את העלה הקטן שנמצא בבסיס העץ.

האם עוזרת לבנה הקטן ומדריכה אותו לעלות מעלה במדרגות. העלייה מדמה את היציאה מתוך הבעיה, את פתרון הקשיים העומדים בפני הילד.

ההתמדה, האחיזה, והרצון להמשיך מבטאים את הנכונות של הילד להצליח בכל.

Amir Matzliach

THE GENEROUS TREE

Little Leaf // Shai Lapidot

"Hold tight, my little leaf,
Because not always is everything bright outside"

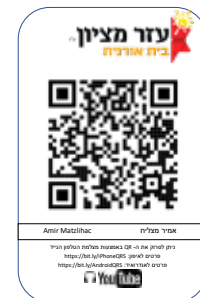
In my work, I attempt to convey the caring and endless concern of a mother for her child throughout life, and the struggle with difficult situations that strike us through the course of our lives.

The work is made from a large tree—a solid trunk and roots—and around the trunk, there are steps leading up in a spiral around the trunk. At the base of the trunk there is the figure of a man, made of iron wires.

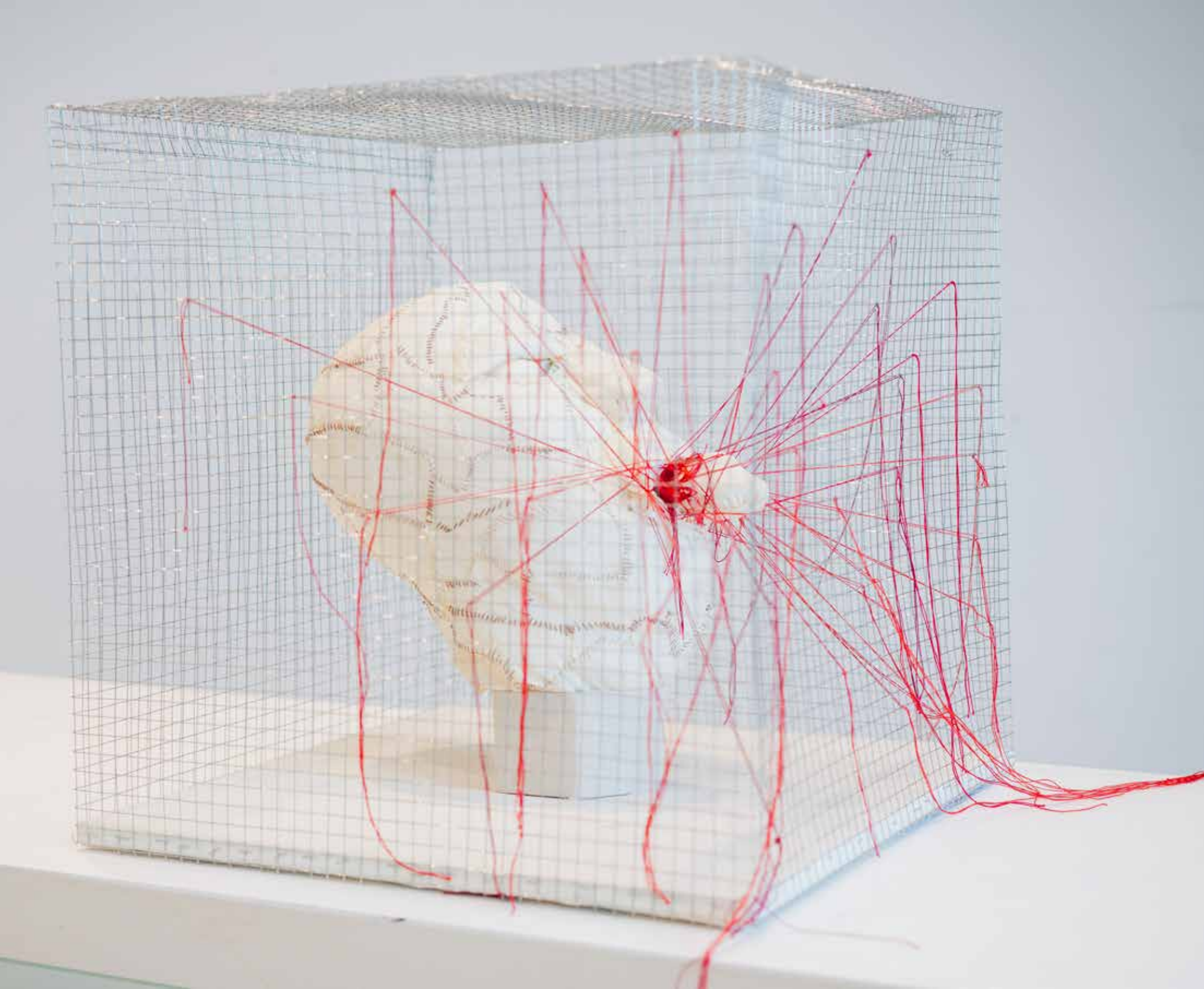
The big tree represents the strong, dominant mother, who helps her son get through crises and supports him his entire life, especially in the difficult moments. The figure of the man represents the little leaf at the base of the tree.

The mother helps her little son and shows him how to go up the steps. The ascent represents coming out of the problem, the resolution of the difficulties facing the child.

The consistence, the firm grasp, and the desire to continue express the child's readiness to succeed at everything.

Yifat Ben Shushan

RED RIDING HOOD

Fire // Chana Goldberg

"Like fire
Fire on the face
It comes and burns me
From inside, it's like
Fire on the face..."

From my journal: Oct. 28 ,2022
"I sit and try to calm down a bit,
My body is burning, in its dual meaning,
My mouth is burning like a grill on Independence Day
Like an erupting volcano
It's hard for me... My tongue burns like fire
Welcome to Gehinnom!"

This song precisely expresses my feelings during treatments. I couldn't talk, eat, drink. My mouth was full of sores and everything burned like fire.

The illness shook up my world, caused me to lose control over my body and my life, and took me out of my comfort zone.

My presentation attempts to illustrate the feeling of helplessness and frustration, the loss of control, the falling apart and the effort to put myself back together.

The work is titled "Red Riding Hood" because life has set an ambush for me, drawn me into a death trap, without my being ready for it, in total surprise, "like thunder out of the blue."

יפעת בן שושן

כיפה אדומה

אש // חנה גולדברג

"כמו אש
אש על הפנים
זה בא ושורף אותי
מבפנים זה כמו
אש על הפנים..."

מתוך יומן המסע שלי: 28.10.22
"אני יושבת ומנסה להירגע קצת,
הגוף שלי בוער תרתי משמע,
הפה שלי שורף כמו מנגל ביום העצמאות,
כמו הר געש שמתפרץ.
קשה לי.. הלשון בוערת כמו אש
ברוכים הבאים לגיהנום!"

השיר מבטא במדויק את תחושותיי בזמן הטיפולים. לא יכולתי לדבר, לאכול, לשתות. הפה היה מלא בפצעים, והכל היה שורף כמו אש.

המחלה טלטלה את עולמי, גרמה לי לאבד שליטה על גופי וחיי והוציאה אותי מאזור הנוחות.

המיצג מנסה להמחיש את תחושת חוסר האונים והתסכול, את אובדן השליטה, ההתפרקות והניסיון לחבר את עצמי מחדש.

העבודה נקראת "כיפה אדומה" כי החיים עשו עליי מארב, אמבוש, משכו אותי למלכודת מוות מבלי שהייתי מוכנה לכך, בהפתעה מוחלטת, "כרעם ביום בהיר".

דקלה בוסקילה אלימן

לא הכל שחור לבן

יש בכ הכל // עקיבא תורג'מן

מי לא אוהב לנצח במשחק?

משחק דמקה דורש תחכום ושימוש רב בטקטיקה ובידע.

מטרת המשחק היא ל"אכול" את כל האבנים של היריב...

ואני, למשחק הזה נכנסתי בעל כורחי, מול יריב ערמומי, שקט ובלתי צפוי.

הרגשתי ריקנות – היריב שלי הצליח "לאכול" לי את הקיבה.

היו ימים שבהם שיחקתי רק עם חייל בודד אחד, ובפחד נוראי שגם אותו אאבד.

היו רגעים שבהם התמודדתי בחוסר ודאות וכמעט החלטתי
לפרוש...

אך התקווה לנצח הייתה חזקה יותר מהכל.

ברגעים של תכנון מהלכים מפורטים, בזכות הרבה אמונה ואנשים טובים שהקיפו אותי בכוונות טובות, הצלחתי לצמוח ולראות את הצבעים הרב-גוניים של החיים, לראות שאפשר לנצח כי לא הכל שחור-לבן.

כל עוד לא הפסקתי לחלום – ניצחתי.

Dikla Bouskila Aliman

IT'S NOT ALL BLACK AND WHITE

Everything Is There // Akiva Tourjeman

Who doesn't like to win the game?

A checkers game requires cleverness and the use of tactics and knowledge.

The goal of the game is to "eat" all of the opponent's checkers...

I entered this game against my will, playing opposite a sly, silent, and unpredictable rival.

I felt an emptiness — My rival managed to “eat” my stomach.

There were days when I played with just one solitary piece, in the desperate fear that I'd lose that one, too.

There were moments when I coped with uncertainty and almost decided to quit...

But the hope of winning was stronger than anything.

At moments of planning detailed moves, thanks to a lot of faith and the good people who surrounded me with good intentions, I managed to grow and see the multicolored shades of life, to see that you can win, because not everything is black and white.

As long as I haven't stopped dreaming – I've won.

Yael Grafti

A PLACE IN THE UNIVERSE

A Piece of the Sky // Leah Shabat

In the midst of normative routine and the insanity of life,
The universe, for me, was a round, smooth place, without cracks...
Suddenly everything changed
The bad news came: the cancer is here.
The secure, round, beautiful universe suddenly looked like a swirl of
holes and gaping places
The place was less secure, and even challenging.
I look and scream... Does anybody hear me?
“For every scream that someone screams, someone, somewhere, will feel
it.”
A sense of loneliness and the feeling that my world has come tumbling
down.
Suddenly, inside this clumsy universe of mine, the routine, the norm has
become instantly silent...
The viewpoint changes, and with it, the view of everything.
For me, the universe is no longer promising, and still, I am not the only
one who has stopped now!
Everywhere, the news is received with the same power.
To look ahead and understand We are all temporary! We are all equal!
And it makes no difference where we are located in the twisted and
challenging universe of life.
“I know that there is one wave in the ocean that is mine”

יעל גראפי

מקום ביקום

חתיכת שמיים // לאה שבת

בתוך שגרה נורמטיבית ובטירוף החיים,
היקום עבורי היה מקום עגול וחלק ללא סדקים...
לפתע הכל השתנה –
הבשורה הגיעה, הסרטן פה.
היקום הבטוח העגול והיפה נראה פתאום כמערבולת עם
חורים ומקומות פעורים.
המקום כבר פחות בטוח, ואף אתגרי.
מביטה וצועקת ....מישהו שומע אותי?
”לכל צעקה שתצעק מאיש, מישהו באיזה מקום ירגיש”
תחושה של בדידות והרגשה שהשמיים שלי נכלו.
לפתע, בתוך היקום המסורבל שלי, השגרה, הנורמה
והטירוף דממו כאחד.....
המבט משתנה. ואיתו הראייה על הכל.
עבורי היקום כבר לא מבטיח, ובכל זאת אני לא היחידה
שכרגע עצרה!
בכל מקום הבשורה מתקבלת באותה עוצמה.
להביט קדימה ולהבין –
כולנו זמניים! כולנו שווים!
ואין קשר איפה אנו ממוקמים ביקום המפותל והאתגרי
של החיים.
”ואני יודעת שבים, יש גל אחד שהוא שלי”

Guy Shahaf

ONE FOR THE OTHER

Hand in Hand // Bezalel Aloni, Zvika Pik

"Hand in hand, if you'll just give me a hand,
Hand in hand we'll walk the whole way"

When I got sick, I sought support and help,
And then came the great shattering of hope
Like waves on the stones
And a great longing was formed for a true bond
That comes from unconditional love.
I chose this song and the hands that will express this longing,
And the water with the special creature carrying the name
That is most significant for me – "Cancer – the crab".

גיא שחף

אחד בשביל השני

יד ביד // בצלאל אלוני // צביקה פיק

"יד ביד אם רק תיתן לי יד,
יד ביד נצעד את כל הדרך"

כאשר חליתי חיפשתי תמיכה ועזרה,
ואז חלה ההתנפצות הגדולה של התקווה,
כגלים על פני האבנים.
ונוצרה הכמיהה הגדולה לקשר אמיתי,
הבא מאהבה שאינה תלויה בדבר.
בחרתי בשיר ובידיים שיביעו כמיהה זו,
ואת המים עם בעל החיים המיוחד ובעל השם
הכה משמעותי עבורי – "הסרטן".

Rinat Zolty Meroz

LIFE IN MOTION

It Happens // Kobi Oshrat

"Repeated the whole thing
But, man,
It happened"

I feel that this song chose me. The song gives me the chills.

Everything could happen... How fragile and unknowable everything is. And we, in the midst of this uncertainty, make plans, weave dreams, and hope to actualize them... so I understand today, more than ever.

The cancer struck me and shook up my life and the life of those around me. A whirlpool of emotions, a difficult battle both from the physical aspect and the emotional aspect – "I didn't know how it came to me..."

Like the words of the song – "You have to keep moving, keep moving..." – Beyond the treatments that I was asked to undergo, I chose to find a meaningful occupation, and, along with that choice, to enjoy every moment. To dance as I so love to do. As long as I am moving, I feel healthy and I enjoy meaningful action.

In my project, I chose to include "Barbies" as a young, beautiful, well-kept figure, just as I feel every morning when I get up and choose to get dressed, put on makeup, and invest in my appearance. Because I feel that what is seen on the outside radiates for me into my inner self. The Barbies integrate with the hoops that symbolize the cycle of life, which aren't always straight and stable, but continue to move in the expanse and to maintain movement and rhythm.

I believe that it isn't true that "we only live once"! We die once, but we live every day anew! After all, "Nothing is known, not a year, not a week..."

רינת זולטי מרוז

חיים בתנועה

זה קורה // קובי אשרת

"יש לנוע לנוע
ולחשוב שהייתי יכול
לחזור על הכל
אבל בן אדם
זה קרה"

מרגיש לי שהשיר הזה בחר בי. השיר מעביר בי צמרמורת.

הכל יכול לקרות... כמה הכל שברירי ולא ידוע, ואנחנו, בתוך האי-ודאות, מתכננים תוכניות, רוקמים חלומות ומקווים להגשים אותם... כך אני מבינה היום, יותר מתמיד.

הסרטן היכה בי וטלטל את חיי ואת חיי הסובבים אותי. מערבולת של רגשות, התמודדות לא פשוטה בכך הפיזי ובכך הרגשי – "לא ידעתי איך זה בא לי..."

כמילות השיר – "יש לנוע לנוע..." – מעבר לטיפולים שהתבקשתי לעבור בחרתי למצוא עיסוק משמעותי, ובד בבד עם הבחירה ליהנות מכל רגע, לרקוד כמו שאני כל כך אוהבת. כל עוד אני בתנועה אני מרגישה בריאה ונהנית מעשייה משמעותית.

בפרויקט שלי בחרתי לשלב "ברביות" כדמות צעירה, יפה ומטופחת, כפי שאני מרגישה בכל בוקר כשאני קמה ובוחרת להתלבש, להתאפר ולהשקיע בעצמי, כי אני מרגישה שמה שנראה כלפי חוץ מקרין מאוד עבורי על הבפנים שלי. הברביות משתלבות בחישוקים המדמים את מעגל החיים, שלא תמיד ישר ויציב, אבל הן ממשיכות לנוע במרחב ולשמור על תנועה וקצב.

אני דוגלת במסר שאין זה נכון שאנחנו חיים פעם אחת! אנחנו מתים פעם אחת, וחיים כל יום מחדש! הרי "שום דבר לא ידוע. לא שנה, לא שבוע..."

Hila Ben Simhon

PICKING UP THE PIECES

Be Calm // Rachel Shapira // Yehudah Poliker

You know well how to pick them up

Because you are alone and have nowhere to go

You know well how to pick them up

Because you are a precious survivor among all the shards

You know well how to pick them up

Because you are the solid ground,

The walls that enclose, and the ceiling that protects

You know well how to pick them up

Because you understood that the sea is the same sea;

These are just waves that fall and rise again.

You know well how to pick them up

Because you are a woman who always builds and a woman who always reaps.

You know well how to pick them up

Because even when everything is shattered, you always

Make sure that everything will remain whole.

הילה בן שימחון

לאסוף את השברים

היי שקטה // רחל שפירא // יהודה פוליקר

את יודעת טוב איך לאסוף אותם,

כי את לבד ואין לך לאן ללכת

את יודעת טוב איך לאסוף אותם,

כי את שריד יקר בין כל הרסיסים

את יודעת טוב איך לאסוף אותם,

כי את הקרקע היציבה,

הקירות שעוטפים והתקרה שמגנה

את יודעת טוב איך לאסוף אותם,

כי את הבנת שהים אותו ים

ואלו רק גלים שיוזרים ועולים

את יודעת טוב איך לאסוף אותם,

כי את אשה שתמיד בונה ואשה שתמיד קוצרת

את יודעת טוב איך לאסוף אותם,

כי גם כשהכל שבור את תמיד

תדאגי שהכל ישאר שלם

רבקה פרז מיכאלי

"אני? אני.....!?"

מי אני? // קרן פלס

"אם לא שאלתי בעצמי
אז מי יגיד לי מי אני בכלל
מי אני מי אני מי אני?"

"בוקר אחד אני מתעוררת, מישירה מבט, ומולי משתקפת דמות עירומה:

שיער, גבות, ריסים, אני כלל לא מזהה אותי?!

מנסה להבין אך המוח צורח: מי אני? מי אני?

אין תשובה, אף קול לא עונה...

בחרתי להציג את הפרצוף שלי כספר ממוחזר, המייצג את המוח המלא
במחשבות, דוגמאות,

חלקן כלל לא ברורות. הגוף כולו לא מוגדר, כמו לוח מודעות ישן, שכבות-
שכבות של חוסר הבנה...

מי אני...? התמימה הזו? או אולי השבורה הזו?

אולי המוצפת הזו? הפחדנית הזו?

אולי בכלל אני העצובה הזו?

וגם בעצם אני המתמודדת הזו...?

Rivka Perez Michaeli

I? ME? MYSELF?

Who Am I? // Keren Peles

"If I myself didn't ask,
Then who would tell me who I am.
Who am I? Who am I? Who am I?"

One morning I wake up and stare. Opposite me a bare figure is reflected.

Hair, eyebrows, eyelashes. I don't recognize myself at all.

I try to understand, but the brain screeches: Who am I? Who am I?

No reply. No voice answers...

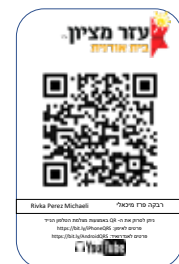
I chose to present my face as a recycled book, representing the brain full
of thoughts, visions, some of them not at all clear. My entire body is not
defined, like an old bulletin board, layers and layers of unknowingness...

Who am I? That innocent one? Or maybe broken?

Perhaps the overwhelmed one? Or the coward?

Or am I the sad one?

And actually, I am the one coping, as well...

Nofar Ainbinder Rahav

WELCOME

Hotel California // The Eagles

"You can check out any time you like,
But you can never leave"

I chose this song because of its hidden meaning. Who knows better than I do, on my own flesh, that in the middle of life there is a "stop", or significant treatment?

The "stop" and "checking in to the hotel" are done in keeping with the body's "advance cues": exhaustion, fatigue, weakness, pain.

At the "hotel" (which symbolizes the hospital, the illness), there are nice people who give pleasant, attentive service, and the "guest" immediately receives a "key"/protocol for the room they are entering...

The song sounds regular to the healthy guest's ear, but sick listeners interpret it differently and draw other insights and meanings from it.

The work seeks to reflect the fact that everyone has to stop at times in the middle of the journey, to receive a "key" to the ward and cope with the content of the treatment. There are different ways to stop and all kinds of keys, dreams, and illnesses. And everyone dreams of returning to the "door," to the place and moment where they stopped.

The work contains within the letters of my name many keys, of different sizes and types. There is also the less familiar key, the key of the mouth, which is open and indicates location, turning to the left side for specific instruments and low tones.

נופר איינביןדר רהב

WELCOME

Hotel California // The Eagles

"You can check out any time you like,
But you can never leave"

בחרתי את השיר בזכות המשמעות הנסתרת שלו. מי כמוני מבין, על בשרי, שבאמצע החיים יש "עצירה" או טיפול משמעותי.

העצירה וה"כניסה למלון" נעשות בהתאם ל"רמזים המטרימים" של הגוף: תשישות, עייפות, חולשה, כאבים.

ב"מלון" (שמסמל את בית החולים, את המחלה) יש אנשים נחמדים, "דומים", שנותנים יחס נעים וקשוב, והאורח ישר מקבל מפתח/פרוטוקול לחדר שאליו נכנסים...

השיר נשמע רגיל לאוזן הבריאה של האורח, אך המקשיבים החולים מפרשים אותו אחרת ומקבלים תובנות ומשמעויות.

העבודה מבקשת לשקף את העובדה שכל אחד מחויב לפעמים לעצור באמצע הדרך, לקבל "מפתח" למחלקה ולהתמודד עם התוכן של הטיפול. יש דרכים שונות לעצור וכל מיני סוגים של מפתחות, חלומות ומחלות. וכולם חולמים לחזור ל"דלת", למקום ולרגע שבו עצרו.

העבודה מכילה בתוך האותיות של השם שלי הרבה מפתחות, בגדלים ובסוגים שונים. יש גם את המפתח הפחות מוכר, מפתח פה, שפותח ומראה מיקום, כונה לצד שמאל עבור כלים ספציפיים וצלילים נמוכים.

אילה וייס

גוף-נפש-קהילה

מילה טובה // יהודית רביץ

"לא פעם זה קשה,
אבל לרוב מילה טובה
מיד עושה לי טוב,
רק מילה טובה
או שתיים, לא יותר מזה"

נפרמת ונשזרת מחדש.
התמודדות עם סרטן שד.
שנה שבה החיים עצרו".

עת הגילוי, הבלבול, העולם החדש שנכנסתי אליו בלי שרציתי, עם כל המושגים
החדשים, המילים, ההחלטות שאני צריכה לקבל יחד עם הרופאים המטפלים בי.

שנה של התמודדות ושינוי. שינוי פנימי וחיצוני, טיפולים, שגרת בית חולים,
התמודדות עם הכאב והמחלה.

שני דברים עזרו לי מאוד בכל הדרך הזו:

// המרכז שלי, דרך הגינון, מרכז העצמה וטיפול בגינון ובמלאכות עתיקות שבכפר
סירקין. במשך שנים המרכז עוזר לאנשים רבים ושונים להתמודד עם קשיים,
ובשנה הזו הוא שומר עליי. בכל יום אני עוזרת לעצמי דרך השהייה בגינה, בטבע.

// קהילת הנשים שכבר חלו וכעת הן משתכחות מהידע הרב שצברו במהלך השנים.
הן מאפשרות לי לשאול ולהבין טוב יותר עם מה אני מתמודדת, להגיע מוכנה ועם
הרבה ידע לכל פגישה עם רופא. זו קהילה שנשזרה לתוך ליבי כמקלעת, אחיות
לב שנמצאות לעזר בכל רגע נתון.

בחרתי להשתמש בסנסן התמר. זהו חומר טבעי שאני משתמשת בו בקליעת
סלים,

וכאן הוא מבטא את הגוף החדש שנקלע באופן טבעי; סמל להתמודדות עם צורת
הגוף החדש שלי ועם הידיעה שאני לא לבד, שיש קהילה שלמה של נשים חזקות
ולוחמות, שכעת אני חלק מהן.

Ayala Weiss

BODY, SOUL, COMMUNITY

A Good Word // Yehudit Ravitz

"At times, it is hard
But usually, a good word
Immediately makes me feel better
Just a good word
Or two, not more than that."

Unraveled and woven anew.
Fighting breast cancer.
A year in which life ground to a halt".

A time of discovery, confusion, the new world that I entered without wanting to, with all its new concepts, the
words, the decisions I had to make together with the doctors treating me.

A year of struggle and change. Internal and external change. Treatments, hospital routine, coping with the pain and
the illness.

Two things helped me very much on this whole journey.

// My Center, "The Path of Gardening," the empowerment center for gardening therapy and ancient crafts, in Kfar
Sirkin. For years, the Center has been helping many different people cope with difficulties, and, this year, it kept me
going. Every day I help myself by spending time in the garden, in Nature.

// The community of women who were sick in the past and who now share the abundant information they
accumulated in the course of the years. They let me ask and understand better what I am dealing with, to come
ready and with a great deal of knowledge to every appointment with the doctor. This is a community that is woven
into my heart like a braid, soul sisters who are there to help at every given moment.

I chose to use date fronds. This is natural material that I use to weave baskets, and here, it expresses the new body
that is being woven in a natural manner, symbol of the struggle with my new body form and with the knowledge
that I am not alone; there is a whole community of strong, fighting women, and now, I am a part of them.

אילה לוין

שוב יכרח אביב

צנח לו זלזל // חיים נחמן ביאליק

"ושוב יכרח אביב, ואנכי לבדי
על-גזעי אתלה –
שרביט קרח, לא ציץ לו וכרח,
לא-פרי ולא-עלה".

בחרתי בשיר "צנח לו זלזל" משום שכך הרגשתי.

עוד לפני שידעתי על הפרויקט, הרגשתי שהאביב לא הגיע אלי.

אלה היו ימי הקורונה הקשים. כולנו ישבנו בבית שנה שלמה. זהו החורף העולמי שפקד את כל העולם, ואותי בפרט.

לאחר שנה, כשהקורונה נחלשה, החלו אנשים וילדים לחזור לעבודה וללימודים. אך לא אני, האביב שלי עדיין לא הגיע.

בבדיקה שגרתית, בפברואר 2020, התברר לי כי יש לי את המחלה, וכך התחילה שנה של טיפולים קשים.

"לילות הזוועה, לא מנוחה ושנת לילה".

חיים נחמן ביאליק, לאחר שכתב את השיר הזה, לא חזר לכתוב, לא כתב אף יצירה.

אני, להבדיל, מסיימת את השיר עם תקווה לאביב חדש

ואכן , לאחר שנה של טיפולים ושנה נוספת של החלמה, הגיע האביב גם אלי..

Ayala Levin

SPRING WILL BLOOM AGAIN

A Twig Has Fallen // C. N. Bialik

"And again, the spring will bloom, and I, alone
Will hang on my trunk –
An ice scepter, with neither bud nor flower,
Neither fruit nor leaf".

I chose the poem "A Twig Has Fallen" because that's how I felt.

Even before I knew about the project, I felt that spring had not come to me.

It was during the difficult days of Corona. We all sat in the house for a full year. It was a worldwide winter that struck the entire world, and me, in particular.

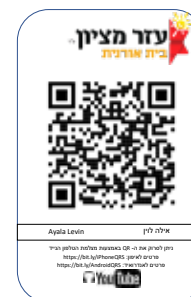
A year later, when the Corona weakened, people and children started going back to work and school. But not me. My spring had not yet arrived.

In a routine checkup, in February 2020, I discovered that I had THE ILLNESS and so began a year of grueling treatments. "THE NIGHTMARISH NIGHTS, WITH NO REST OR SLEEP FOR ME."

After writing this poem, Chaim Nachman Bialik never wrote again. He didn't write a single work.

I, in contrast, conclude the poem with hope for a new spring.

Indeed, after a year of treatments and another year of recovery, spring has come to me, too.

נעלי פלד

ללמוד מהטבע

ברוש // אהוד מנור-אריאל זילבר

השיר מדבר על ברוש העומד מול הצרות של חיי העץ – חמסין, קרה, סערה. מול כל אלה הוא נוטה על צידו, אך לא נשבר; מתכופך עד העשב וקם מחדש, ירוק ורם.

הדובר בשיר נשבר מול הקשיים שלו. הוא לא יכול לעמוד מול פני השמש מדי יום ביומו, ומבקש ללמוד את דרכו של הברוש להתכופך ולקום.

גם אני חיה חיים מלאי סערות וצרות. קשיי החיים מכופכים אותי ומורידים אותי לקרקע, מאיימים לשבור אותי כך שלא אצליח לקום מחדש. כמו הדובר בשיר אני מקנאה בברוש שמצליח לא להישבר, להתכופך ולקום, ורוצה ללמוד את דרכו: להתכופך מול הצרות, "לזרום" איתן.

קשיי החיים מיוצגים בעבודה שלי על ידי מיניאטורות שאותן תליתי על עץ ברוש. המיניאטורות מייצגות משברים שעימם אני מתמודדת בחיי: אבל על אובדן הורים, מאבק במחלת הסרטן, עצב על ההתמודדות הלא פשוטה של משפחתי הקרובה עם מצבי הבריאותי, כאבים, דימוי גוף, נידוי חברתי ובידוד, ביקורתיות מהסביבה, חולשה, בעיות פרנסה, קשיים בתפעול השוטף של הבית ועוד.

הברוש מתכופך תחת הנטל שהוא נושא, אך הוא עדיין חי, ויכול להתרומם ולהמשיך לצמוח.

Natalie Peled

LEARNING FROM NATURE

Cypress // Ehud Manor, Ariel Zilber

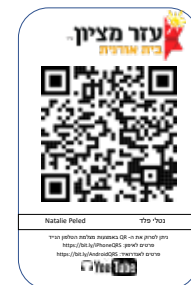
This song speaks about a cypress that stands up to all the hardships in the life of a tree — heat wave, cold spell, storm. In the face of all this, it leans to the side, but is not broken. It bends down to the grass and then rises again, green and tall.

The speaker in the song is broken by his difficulties. He cannot stand in the sun every day, and he seeks to learn the approach of the cypress, to bend and then rise again.

I, too, am living a life full of storms and hardships. The difficulties of life hunch me and bring me down to the ground, threatening to break me so that I'll never manage to get up again. Like the speaker in the son, I envy the cypress that succeeds in not breaking, but merely bends and gets up again, and I want to learn its technique: to bend with the hardships, to "flow" with them.

The hardships of life are represented in my work by the miniatures that I hung on the cypress tree. The miniatures represent crises with which I am coping in my life: Grief over the loss of parents, my fight with cancer, sadness for the difficult struggle of my close family with my health condition, pains, body image, social ostracism and loneliness, criticism from the environment, fatigue, job problems, difficulties in keeping the household running, and more.

The cypress bends under the burden it carries, but it is still alive and it can rise up and continue to grow. I, too, want to take after it.

Osnat Cohen

MYSTERIES OF MY SOUL

The Soul Bird // Michal Snunit

“A healthy mind in a healthy body”

How many times have we heard this phrase?

Everyone has a soul that sets him apart.

Each of us reacts in a different way to the events that befall him.

What happens to the body when the mind is sick? And, conversely, what happens to the soul when the body is sick?

The mind deceives. It wants to fight, but it is tired, anxious, depressed, happy.

Do we have control or a way to overcome anxieties and fears?

The birds represent the soul and mind in different situations in life. Each bird represents some emotion, some choice.

Darkness. Silence. The sky has fallen – that’s how I felt when I was told the first time that I was sick, and also three years later, for the second time, when I got breast cancer.

I am strong.

Despite the bumps and difficulties, every morning anew, I choose life and joy, and I don’t let the bird of the soul to choose instead of me.

אסנת כהן

מסתרי הנפש

ציפור הנפש // מיכל סנונית

“נפש בריאה בגוף בריא”

כמה פעמים שמענו את המשפט הזה?

לכל אחד יש נפש המייחדת אותו.

כל אחד מאיתנו מגיב בדרך שונה מרעהו לאירועים הפוקדים אותו.

מה קורה לגוף כשהנפש חולה?

ולהפך, מה קורה לנפש כשהגוף חולה?

הנפש מתעתעת; היא רוצה להילחם, אבל היא עייפה, חרדה, דיכאונית, שמחה.

האם יש לנו שליטה או דרך להתגבר על החרדות והפחדים?

הציפורים מייצגות את הנפש במצבים שונים בחיים; כל ציפור מייצגת רגש כלשהו, אפשרות בחירה.

חושך. דממה. השמיים נפלו – זה מה שהרגשתי כשבישרו לי שחליתי בפעם הראשונה, וגם כעבור שלוש שנים, בפעם השנייה, כשחליתי בסרטן שד.

אני חזקה.

למרות המהמורות והקשיים, כל בוקר מחדש אני בוחרת בחיים ובשמחה, ולא נותנת לציפור הנפש שתבחר במקומי.

Presenters

Luciane Moritz Sommer
Hila Ben Simhon
Orit Mizrahi
Osnat Cohen
Shoshi Charmats
Orit Swid
Ayala Levin
Amir Matzliach
Bosmat Eshel Ekstein
Guy Shahaf
Dikla Bouskila Aliman
Ayala Weiss
Hagit Aichenbaum
Tovi Alfi
Julia Zhaglina
Yael Grafi
Yifat Ben Shushan
Lilach Haruvey
Revital Avraham
Rinat Zolty Meroz
Rivka Perez Michaeli
Shir Yosef
Natalie Peled
Mali Cohen
Nofar Ainbinder Rahav

Special Thanks

Waserstein Art Center Sponsors
Isaac and Jeanette Waserstein, Cost Rica

Art Exhibit Sponsors

Arkin Family Foundation
Paul & May Arieli Foundation
Weiss Family Foundation, USA

Credit:

Digital media: Elad Yankovich
Linguistic editor: Daphna Lev
Photography: Ilan Spira

Ezer Mizion Oranit Cancer Services Support Center
and Cancer Patient Guest Home
40 Kaplan Street, Petach Tikvah 4921001
www.ezermizion.org

Good Morning Project

Visual Arts Workshop for Cancer Patients

"Poetry, Image and Sound" Exhibit

Developer, Lead Consultant: Lidia Rozanski

Musical Consultant: Michael Kalmanovich

Exhibit Curators: Orit Lotringer | Lidia Rozanski

2023

